

Дмитро Молдованов, *Останній день Помпеї*, 2013, фрагмент, полотно, олія

Спальня художника

10.07 – 05.08.13
Дмитро Молдованов

На відміну від першого персонального проекту автора в Я Галерея навесні 2011 року, «Спальня художника» – більш інтимний проект, що виводить особисту міфологію художника через образи його власної кімнати. При цьому, роботи не втрачають ні своєї комунікативності, ні філософічності. Дмитро Молдованов продовжує досліджувати урбаністичний простір засобами «наївного» мистецтва, що є об'єктом вивчення арт-центру Я Галерея з 2009 року. Це непрофесійне мистецтво, що вільне від академізму й у західному світі близьке до понять «арт-брюту» й «аутсайдерського мистецтва», яке поєднує в собі, за визначенням арт-критика Роджера Кардинала, наївне, примітивне, фольклорне та маргінальне.

В центрі уваги Дмитра Молдованова – простір власної кімнати, предмети й фантазії, що її заселяють. Цілеспрямовано чи мимовільно, художник розпочинає діалог із Ван Гогом, «непрофесійний» живопис якого зайняв одну з найвищих сходинок світового мистецтва. Вічний бродяга без постійного житла, але з місіонерськими мріями про майстерню, де відроджуватиметься європейський живопис і збиратимуться друзі й послідовники, Ван Гог знаходився у постійному пошуку ідеального місця. На короткий період таким місцем стала кімната в давньому історичному містечку Арль на південному сході Франції. Саме тут митець створив відому картину «Slaarkamer te Arles» (нідерл. «Спальня художника в Арлі», 1888), задум якої близький до стилістичних пошуків проекту Молдованова: «Це просто моя спальня. Тут все вирішує колір, спрощуючи вигляд предметів і створюючи відчуття місця, де можна відпочити і виспатися. Іншими словами, дивлячись на цю картину, можна дати відпочинок мізкам або, скоріше, своїй фантазії ...» (з листа Вінсента Ван Гога до Теодоруса Ван Гога, жовтень, 1888).

«Спальня художника – це простір снів і фантазій. Мінімум банальних предметів, необхідних для скромного життя і відпочинку невибагливої людини. Предмети не можна назвати «реальними» – скоріше це фантоми, які містять у собі інформацію. Оточуючи художника в буденному житті, вони стають відображенням минулих подій, фантазій, бажаних і небажаних думок. З іншого боку, спальня художника – це оригінальна виставка живопису, де замість основи – полотно: на підрамнику пропонується інша основа – предмети, обтягнуті полотном. У результаті ми отримуємо можливість споглядати такий собі «предметоживопис». (Дмитро Молдованов)

Дмитро Молдованов народився у місті Миколаїв 1967 року.

У 1988 році навчався в училищі ім. Грекова в Одесі.

З 1991 року – учасник виставок в Україні і за кордоном.

На певному етапі творчості художник відмовився від професійної освіти, відверто називаючи себе в публічних виданнях «наївсамоуком».

Як представник дослідницького напрямку Новий Наїв, розпочатого арт-центром Я Галерея, Дмитро Молдованов представив свої персональні проекти 2011 року в Я Галерея у Києві та Дніпропетровську. 2012 року взяв участь у Neofolk project – програмі візуального мистецтва арт-центру Я Галерея в рамках ГОГОЛЬFEST 2012 (куратор – Павло Гудімов).